

Ca n'Alzina, sentència exemplar

La sentència de Ca n'Alzina va arribar sorprenentment ràpid, només tres setmanes després del judici, quan l'anterior butlletí ja estava a impremta. Vam ser a temps només de fer saber que havíem guanyat.

Aquesta és una victòria que omple de sentit la feina feta per l'Entesa. En el cas de Ca n'Alzina hi hem treballat durant 8 anys, però també posa de manifest una manera de fer que estem convençuts que més d'un cop ha aconseguit generar contradiccions als governs municipals i fins i tot deu haver provocat una contenció en accions que haurien pogut ser encara més negatives per a la ciutat i el rodal.

Es tracta d'una sentència exemplar, que condemna la propietat a restituir la finca al seu estat original i té el valor d'actuar com a advertència per a altres actuacions impunes contra el territori i el medi. Queda plenament constatat que totes les actuacions que van transformar de manera radical una finca agrària en una immensa hípica es van realitzar sense cap tipus de llicència. D'altra banda, també queda palès que el propietari era plenament conscient que no tenia cap possibilitat d'obtenir aquestes llicències perquè eren contràries a llei pel fet que la finca està situada en un espai protegit i en sòl no urbanitzable.

La sentència condemna Quirze Elias a:

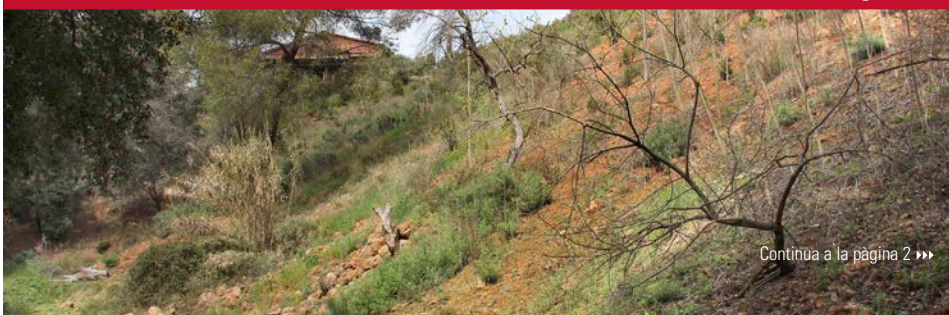
Propietaris de Ca n'Alzina

- **21 mesos i un dia de presó.**
- **Inhabilitació especial** pel dret de sufragi universal i per exercir professió o ofici relacionat amb la construcció durant la condemna.
- **Multa** pel valor de 18 mesos a 50 euros diaris.
- **Costes del judici.**

També condemna Quirze Elias i a BARCELONA HORSES, SL, societat titular de l'hípica, a **restituir la finca al seu estat original i demolir les construccions** següents, en el **termini d'un mes**:

- Coberts i boxes de 590 m² al terme de Sabadell
- Femer de 80 m² al terme de Sabadell
- Paller de 240 m² al terme de Sabadell
- Picadors de 400 m² al terme de Sabadell
- Edificis entre pistes de 60 + 260 m² als termes de Sabadell i de Polinyà
- Oficina de 80 m² al terme de Polinyà
- Coberts d'aparcaments de 260 m² al terme de Polinyà
- Murs i pavimentacions de 3.900 m² als termes de Sabadell i de Polinyà
- Pistes descobertes de 1.450 + 150 m² als termes de Sabadell i de Polinyà
- Pista descoberta de 1.380 m² al terme de Polinyà
- Paddock de 570 m² al terme de Sabadell

Abocaments terres Riera Seca-Santiga

Continua a la pàgina 2 >>>

La política de les llumetes

El govern municipal s'ha inventat una nova capitalitat per Sabadell. El centre s'ha convertit en un parc temàtic nadalenc amb la il·luminació desmesurada del Passeig, el calendari d'advent i el nou invent del llaminer, que se sumen als ja tradicionals ambaixador i Fira reial. Mentre, els barris, cada cop més foscos, i la fira d'artesanía relegada a la Plaça del Gas, que no forma part del circuit «turístic» nadalenc.

Aquesta és la política del govern del PSC (amb el suport de la regidora expulsada de Podemos i de Junts per Sabadell, no ho oblidem), enlluernar-nos amb milers de llumetes per tal que oblidem que els problemes de la ciutat continuen latents. Pobresa energètica, emergència habitacional, atur, persones sense llar i manca d'una política social efectiva, manca de neteja, patrimoni abandonat... queden amagats sota la imatge de «Sabadell, capital del nadal».

Tot plegat ha costat més d'un **1.000.000 d'€**, diners públics dedicats a aquesta particular campanya electoral. El cert és que no és només Sabadell, molts alcaldes i alcaldesses han llençat la casa per la finestra per generar una il·lusió nadalenca ben estudiada per pescar vots, una inversió que entra per la vista i que de ben segur genera rèdits immediats. Llumetes i fantasia en lloc de política.

» Continuació de la pàgina 1

La propietat recorre la sentència

Òbviament la propietat pretén guanyar temps i evitar l'enderroc immediat de les instal·lacions, de manera que ha presentat un recurs, al·legant suposats defectes de forma i pretenent que es tornin a avaluar fets que ja van ser provats durant el judici. Confiam que la sentència sigui ferma aviat i que s'iniciïn els treballs per recuperar aquest espai agrícola del nostre rodal.

Des de l'Entesa per Sabadell hem impugnat el recurs, a l'igual que ho han fet el Fiscal i l'Ajuntament com a acusació particular.

Construccions a enderrocar de l'Hípica Barcelona Horses / Ca n'Alzina

10 anys del CAS MERCURI

27.11.2012

Concentracions al conèixer la notícia

28.11.2022

Acte de SBDLC en motiu dels 10 anys

El passat 27 de novembre es van complir deu anys de l'esclat del cas Mercuri, un dels casos de **corrupció més greus de Catalunya**, que va posar al descobert l'entramat delictiu destinat a beneficiar els interessos propis i partidistes a costa de l'interès públic, amb el **PSC** i l'entorn familiar de Manuel Bustos en el seu epicentre i la implicació de responsables polítics socialistes, funcionaris municipals, càrrecs de confiança i empresaris.

Els delictes provats entre els anys 2010 i 2012, període en què se centra la investigació judicial, són pràcticament tots els tipificats pel Codi Penal: suborns, tràfic d'influències, malversació de cabals públics, prevaricació, falsificació documental, contractació irregular, blanqueig de capitals, infidelitat en la custòdia de documents, violació de secrets, frau electoral... desconeixent els possibles comesos des que el PSC va arribar al govern municipal l'any 1999.

En aquests 10 anys s'ha avançat molt menys del que seria just i desitjable. La lentitud de la Justícia, les pràctiques obstruccionistes de les defenses, els constants canvis de funcionaris judicials i els efectes de la Covid, han alentit en excés la instrucció de les peces i la celebració dels judicis. En

aquest espai de temps s'han celebrat tres judicis i alguns condemnats ja estan complint les penes imposades pels delictes comesos, com l'exalcalde **Manuel Bustos** que compleix tres anys de presó a Lledoners per la peça 30 i l'excap de la Policia municipal, **Josep Miquel Duran**, condemnat en la mateixa peça 30 a una inhabilitació de 8 anys com a funcionari.

A pesar d'aquest dilatat període encara queda molt recorregut fins per depurar totes les responsabilitats comeses i tancar uns fets que han tingut uns efectes molt negatius per a la ciutat i que difícilment mai es podran avaluar en tota la seva magnitud. Uns danys causats a la institució municipal i a la societat sabadellenca pels quals **el PSC encara mai no ha demanat disculpes**.

Resum de l'estat de les peces actives del cas Mercuri:

- En fase d'instrucció: **2** PECES [18 i 25]
- Amb la instrucció finalitzada i pendents de judici: **7** PECES [1, 6, 21, 28, 31, 33 i 35]
- Persones encausades i pendents d'anar a judici: **69** PERSONES

De les peces pendents de judici hi ha les que es consideren més rellevants: la 1, suborns per concessió d'obres; la 6, per l'abocament de terres a Can Xupa i a Ca n'Alzina; la 28, la concessió irregular del Servei de neteja a SMATSA. Manuel Bustos té 4 judicis pendents.

La Plataforma Sabadell Lliure de Corrupció, en què l'Entesa per Sabadell està plenament implicada, ha tingut i té un paper clau en tot el procés del cas Mercuri com acusació popular, des del seguiment de la instrucció, els escrits d'acusació, en els judicis i en els recursos interposats a les sentències, així com en l'important paper d'informar sobre l'evolució del sumari i de les actuacions judicials.

Refugis antiaeris, un valuós patrimoni amagat i oblidat

Durant la Guerra Civil a Sabadell es van projectar dotze refugis antiaeris per a protegir la població civil i el personal d'instal·lacions militars estratègiques dels atacs de l'aviació feixista. D'alguns no se sap la localització exacta, altres sembla que no es van arribar a construir, com el de la Plaça de Jean Piaget, i altres han desaparegut, un amb la construcció de l'edifici de Correus de la Via Massagué i l'altre a la cruïlla de la Ronda Ponent amb el carrer de Joan Plans.

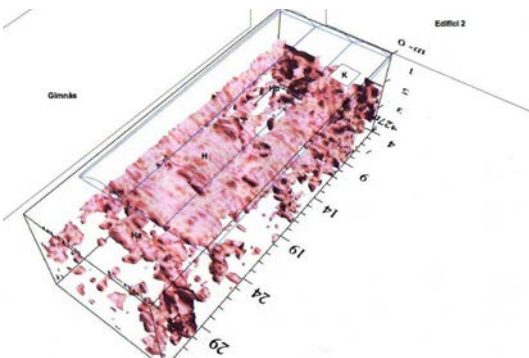
Únicament han perviscut el de l'Aeròdrom de Sabadell, el del carrer Caresmar, el de l'Institut Pau Vila i un a la cruïlla dels carrers Buxeda amb Tetuan. Es tracta de bens que formen part del patrimoni de Sabadell, amb valors històrics, tipològics i socials excepcionals.

Arsenal i polvorí de l'Aeròdrom

Refugi del carrer Caresmar

Infografia del refugi de l'Institut Pau Vila

Refugi del carrer Buxeda 23

Arsenal i polvorí de l'Aeròdrom. Considerat inicialment com un refugi posteriorment es va concloure que era un arsenal i polvorí per emmagatzemat munió per l'aviació. Hi treballaven artificiers de les Forces Aèries Republicanes. Durant la Guerra Civil va ser centre de formació de pilots i camp de proves dels avions que es fabricaven a la ciutat. També s'hi van construir 9 refugis antiaeris repartits en els límits del camp d'aviació, dels quals se'n conserva un.

El PEPPS li atorga un nivell de protecció Integral i forma part de la Xarxa d'Espais de Memòria del Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya. Es troba en bon estat de conservació i és l'únic que es pot visitar esporàdicament.

Refugi del carrer Caresmar (1937). Construït en un solar davant la fàbrica Baygual-Llonch on s'hi construïen els avions de combat republicans Polikarpov I-15, coneguts com "els xatos". Es troba a una profunditat d'11,5 metres, té una superfície de 162 m² i podia acollir 480 persones. Actualment es troba sota unes naus particulars i no és accessible al públic. El PEPPS li atorga un nivell de protecció de Conservació.

Refugi de l'Institut Pau Vila (1937). Construït en un solar a la cruïlla del carrer Cellers amb Jacint Verdager, podia acollir 900 persones. A la postguerra va ser utilitzat per conrear-hi xampinyons, fins l'any 1968 que va ser segellat per construir-hi l'Institut Pau Vila. L'any 2008 la Generalitat va encarregar uns treballs arqueològics per localitzar-lo.

Aquest refugi no gaudia de cap tipus de protecció al no estar inclòs en el catàleg de bens protegits de la ciutat. Amb motiu de la redacció del nou Pla de Protecció del Patrimoni, l'any 2021, l'Entesa per Sabadell va proposar incloure'l amb un nivell de protecció Integral, al·legació que ha estat acceptada.

Refugi del carrer Buxeda 23 (1937). Construït en un solar a la cruïlla del carrer de Tetuan, a 5 metres de profunditat. Té una superfície de 225 m² i podia ubicar 600 persones. L'any 1966 s'hi va construir un bloc de pisos i el refugi va passar a ser el soterrani de l'edifici amb l'accés des d'un local comercial de la planta baixa.

L'any 2020 l'actual govern municipal va autoritzar el canvi d'ús del local comercial a residencial a petició de la propietat i l'accés al refugi és ara a través de l'habitatge. **A la llicència de l'obra no hi consta cap referència a l'existència del refugi** ni cap condició que garanteixi la seva conservació, tot i que el PEPPS li atorga un nivell de protecció Integral.

S'ha perdut una oportunitat de fer-lo accessible al públic a través d'un conueni amb la propietat o bé adquirint el local comercial.

Des de l'Entesa per Sabadell apostem per la preservació d'aquest valuós patrimoni col·lectiu que representen els refugis antiaeris, malauradament amagat i oblidat durant molts anys. Que s'hi realitzin les actuacions necessàries per garantir les seves condicions i el seu manteniment, que siguin accessibles i passin a formar part dels espais de la memòria col·lectiva de la ciutat.

Obre el CAP Can Llong, 25 anys tard

El barri de Can Llong es va començar a gestar a la dècada dels 90 i es va desenvolupar en els primers anys del segle XXI, amb una manca absoluta d'equipaments. Tot un barri nou, amb milers d'habitatges i sense els serveis més bàsics.

Així, la lluita per les escoles, l'institut i el CAP han estat una constant en les reivindicacions veïnals, que han patit anys de provisionalitat i barracons als equipaments educatius i el desplaçament de la població fora del barri per rebre atenció sanitària.

La primera pedra del CAP es va posar a l'octubre de 2017, generant una expectativa que no s'ha fet realitat fins finals de 2022! Però a més, la dotació de personal que ha plantejat la Generalitat és molt menor a l'esperada, de manera que cal continuar reclamant els recursos necessaris perquè s'ofereixi l'atenció completa que mereixen els usuaris.

Precisament la demanda de personal va motivar que l'alcaldesa no assistís a la inauguració i que afirmés en un ple municipal que «per fer aquest CAP a Can Llong s'ho po-

dien haver estalviat». Res més lluny del nostre posicionament: el CAP era absolutament necessari. Ara bé, també és imprescindible exigir a la Generalitat la dotació necessària. I de pas recordar que altres CAPs de la ciutat també estan infradotats actualment.

L'assassí invisible

Un assassí invisible ronda per Sabadell, invisible però no desconegut. Les autoritats el tenen localitzat i coneixen com, quan, i on actua. Són sabedores de la seva capacitat per segar vides humanes i no ignoren com poden neutralitzar-lo. Tanmateix els dies passen i passen, i res fa pensar que estiguin posades a la feina per a foragitar-lo de la ciutat quan abans millor.

Arran d'aquesta negligència, la Comissió Europea va denunciar a l'Estat per la violació sistemàtica i continuada de la normativa europea sobre la qualitat de l'aire a diverses zones, entre elles al Vallès. Part de la transgressió produïda està sistematitzada a la ciutat de Sabadell on les autoritats negligeixen el remei. Són elles doncs, i no l'Estat, les responsables de la perseverança invisible de la contaminació que assassina.

L'única recollida constant de dades sobre aquesta pol·lució a Sabadell són les facilitades per l'estació situada a la cruïlla de la

Gran Via amb la carretera de Castellar. Això permet escudar-se amb la incidència de la Gran Via i obviar altres zones o recorreguts com el carrer de Sant Joan o la Carretera de Barcelona - Terrassa, zones que no són precisament absentes de continuades emissions de contaminants.

La llei pel canvi climàtic del maig del 2021 diu que les ciutats com Sabadell han d'implantar Zones de Baixes Emissions (ZBE) abans del 2023. I a pesar que la Címera per la Qualitat de l'Aire a Catalunya, realitzada el març del 2022, insisteix amb el tema i Sabadell es va comprometre a definir els àmbits d'aplicació abans de la finalització del primer semestre d'aquest any, tot fa pensar que el més calent està a l'aiguera.

Mentre, el nostre assassí continuarà amb el seu estrall anual de 177 morts a causa de les partícules PM2,5 i 79 més

Estació mesuradora de la contaminació atmosfèrica a la ctra. de Prats

arran de la presència excessiva de NO₂ per no ser aplicades les recomanacions de l'OMS de l'any 2021. Víctimes que són la punta d'un iceberg que acumula múltiples persones amb incidències d'ictus, malalties cardiovasculars, respiratòries, etc.

Avui per avui, podem dir que amb la contaminació —com amb la lluita contra el canvi climàtic— el nostre veritable problema no és la seva presència sinó la falta de consciència política per fer-hi front en ares al benestar comunitari.

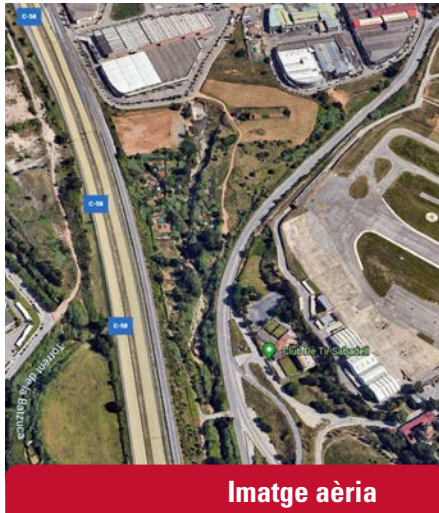
Portal Sud: llarga història d'una mala gestió

El Portal Sud és el nom amb què es coneix el projecte per transformar l'entrada a la ciutat per la Carretera de Sabadell, a la zona de l'aeroport, el final de la Gran Via i la connexió amb la C-58. Aquest projecte fa almenys 15 anys que cueja i ara, finalment, s'ha adjudicat la primera fase de les obres.

Les primeres notícies que vam tenir d'aquest projecte, encara molt parcials, van arribar acompanyades de polèmica. L'any 2009 l'Ajuntament va asfaltar un tram de la Carretera de Bellaterra, de titularitat de la Diputació, amb un cost de 426.000 €, camuflant la despesa dins de la contracta de manteniments de ferms de la ciutat. Llavors es va fer públic del conveni entre les dues administracions pel qual l'Ajuntament assumiria la titularitat a canvi d'una aportació de 2 milions d'euros.

El conveni va quedar en suspens, però la ciutat ja es va quedar la carretera, amb totes les despeses de manteniment i amb la sensació de provisionalitat permanent.

L'any 2017 es va aprovar el projecte, però llavors van concórrer altres cir-

Imatge aèria

Projecte Portal Sud

cumstàncies, com ara la pretensió d'AE-NA d'obtenir un sucós preu per la cessió de terres per l'ampliació de la via urbana, que va obligar a refer el projecte per no afectar aquest terreny. En paral·lel, calia renegociar el conveni amb la Diputació, que no se sentia compromesa per l'acord signat per Manuel Bustos.

Al mes d'abril de 2019 es va aprovar el pla especial urbanístic que permetia licitar les obres, però l'adjudicació de la primera fase no es va adjudicar fins el passat mes de desembre i es preveu

que s'iniciïn les obres en les properes setmanes.

Pel que fa al conveni, malgrat el pas del temps, la Diputació manté la mateixa subvenció de 2 milions d'euros, dels quals 1 ja reposa a les arques municipals, però el cost del projecte lògicament ha anat augmentant i ara s'estima en 5,5 milions d'euros.

Esperem que per fi sigui una realitat aquesta obra que permeti dignificar una de les principals entrades a la ciutat, incrementar la seguretat i millorar l'entorn.

El Quart Cinturó i el territori no és moneda de canvi

Al tancament del butlletí s'ha conegut l'acord entre ERC i PSC pels Pressuposts de la Generalitat, en el qual ERC accepta la proposta del PSC d'impulsar el Quart Cinturó.

ERC renuncia així al seu històric posicionament contrari al Quart Cinturó, a l'ampliació de l'aeroport del Prat i al complex turístic i ludòpata Hard Rock i cedeix al xantatge del PSC per aprovar els Pressuposts de la Generalitat de 2023. Una nova demostració de com els partits polítics tradicionals són capaços de deixar de banda els principis a canvi d'acords, encara que siguin perjudicials pel futur de les persones, del medi i del país que tan diuen defensar.

Una mala notícia que ha fet posar en peu de guerra a la Campanya contra el Quart Cinturó, en la qual l'Entesa per Sabadell n'és part activa, i molts altres col·lectius i entitats de tot el Vallès per aturar definitivament aquest nefast projecte d'autopista, que acabaria amb els darrers espais naturals, agrícoles i forestals de la plana vallesana.

Operació fred

El PSC segueix sense atendre les persones sense llar de manera digna

A Sabadell hi ha identificades més de 200 persones sense llar que malviuen al carrer, dins de vehicles, en infrahabitatges o en naus i locals abandonats. Una xifra que s'incrementa any rere any per diverses causes: familiars, econòmiques, precarització laboral, desnonaments... que porten aquestes persones a la vulnerabilitat més extrema amb el risc d'accentuar-la encara més.

Aquesta situació s'agreuja quan baixen les temperatures i la manca de recursos per resoldre-la de manera efectiva és denunciada. L'administració es limita a posar en marxa el protocol de l'Operació Fred, que consisteix en obrir uns espais per passar la nit quan la temperatura cau per sota dels 2º C. Un d'aquest espais és el cedit per CASSA i gestionat per la Creu Roja que dona allotjament a una quinzena de persones. Altres entitats com Càritas, Actua Vallès, Ningú sense Sostre o la PAHC també activen els seus recursos i col·laboren de manera lloable a apaivagar aquesta greu problemàtica.

El govern municipal no només es desenten de la seva responsabilitat d'atendre els més vulnerables i la traspasa a les entitats, sinó que l'any 2020 va tancar l'Alberg del Molí de Sant Oleguer, l'únic espai que donava aixopluc i unes mínimes condicions a una trentena de persones, i també va desallotjar les qui s'arreceraven a la glorieta del Parc Taulí per deixar més palès la seva manca de consideració per aquestes persones. D'altra banda, el PSC no té cap proposta ni intenció de donar una solució estable a les persones sense llar i dignificar la seva situació.

Des de l'Entesa per Sabadell defensem que l'administració doni una resposta digna a la situació d'aquestes persones mes enllà de l'aixopluc en èpoques de fred extrem, a partir d'un pla específic en

col·laboració amb les entitats i professionals que coneixen bé la problemàtica del Sensellarisme. A més d'obrir espais i equipaments municipals per acollir els sense sostre de manera temporal.

En aquest sentit cal un **alberg** que garanteixi a aquest col·lectiu de persones unes condicions de vida dignes i una estabilitat habitacional a mig i llarg termini. Un equipament previst en el Pla Local d'Habitatge 2019-2024, que el govern de transformació va elaborar i aprovar inicialment en el mandat passat, però que el PSC l'ha arraconat i ha menysprejat totes les propostes positives que conté.

Nomenclàtor: un mandat en blanc

El nomenclàtor de la ciutat és una més de les moltes assignatures pendents del govern municipal. Fa anys que l'Entesa i altres col·lectius reclamem la necessitat de revisar els noms de determinats carrers i d'establir uns criteris transparents per nomenar els nous espais públics.

El nomenclàtor és una oportunitat més per evocar la memòria col·lectiva de la ciutat i fomentar que determinats personatges rellevants per a la història de la ciutat siguin recordats.

A Sabadell, l'any 1985 es va fer una actuació per normalitzar lingüísticament els noms dels carrers i places i també es

van substituir les principals referències al règim franquista. Tanmateix, perduren encara altres franquistes, genocides i esclavistes, que la Llei de Memòria Històrica (2007) convidava a retirar.

Els successius governs del PSC no han fet mai cap acció en aquest sentit. Durant el mandat del govern de transformació, a banda de la fita de substituir la plaça Alcalde Marcet per les Dones del Tèxtil, la plaça Antoni Llonch per Clara Campoamor i el carrer d'Alfons XIII pel de la República, es va iniciar un treball de reflexió, que incidia també en la necessitat de feminitzar un

nomenclàtor on les dones estan clarament infrarepresentades.

Des de llavors no s'ha fet cap més acció, ni tan sols aprovar el reglament promès. El debat ha estat totalment absent en aquest mandat, mentre es prenen decisions novament sense criteri clar per nomenar els nous espais. Perviu doncs als nostres carrers els noms –cada cop més reprovats– de líders de la Dictadura de Primo de Rivera o genocides, com el Marquès de Comillas, incomplint clarament l'acord del Ple municipal adoptat al febrer de 2019 i ratificat al gener de 2021.

Ja hi ha proposta guanyadora per l'Espai del soterrament

Finalment, el passat mes d'octubre es va conèixer l'equip guanyador del concurs per a redactar el projecte d'urbanització de l'espai entre el Bosc de Can Feu i la Plaça d'Anselm Clavé. L'equip guanyador va ser la UTE GRUP PORTES encapçalat pel despatx d'arquitectes sabadellencs Eduard Fenoy i Associats, SLP, amb la proposta **Relliguem amb natura**.

La proposta guanyadora planteja la creació del Parc del Bosc de Can Feu i la recuperació del seu Torrent i crea un passeig totalment pacificat en l'espai guanyat amb el soterrament dels FGC entre el Passeig de Can Feu i la Plaça d'Anselm Clavé, per connectar en un futur amb el Centre pels carrers d'Horta Novella i de Sant Cugat. També planteja la transformació de l'actual aparca-

ment de vehicles en una plaça arbrada. Un espai cívic amb molta vegetació al llarg del seu recorregut, amb punts d'estada, de joc i per a activitats socials i culturals. Preveu la generació d'energia mitjançant plaques fotovoltaïques i l'aprofitament de l'aigua de pluja. Finalment, també ordena el sector dels Planetes amb espais pacificats i la millora de la mobilitat interna.

La proposta recull bàsicament els plantejaments proposats per la Plataforma pel soterrament dels FGC. Ara esperem que no hi hagin més demores en el procés fins aprovar el projecte constructiu i que el govern municipal hi destini la inversió necessària per fer realitat aquest important projecte que significarà una gran millora pels barris de Can Feu i de Gràcia i pel conjunt de la ciutat.

Breus

StopSurfCity

La **Plataforma en Defensa del Ripoll** ha assolit l'objectiu d'aconseguir a través de micromeceatge 15.000 euros per afrontar la campanya i les despeses jurídiques per aturar el destructiu projecte de la macro piscina d'onades artificials **SurfCity**.

Una de les recompenses de les aportacions és un magnífic calendari amb obres de pintors sabadellencs que han col·laborat de manera desinteressada.

El tren a Castellar

El Ple municipal del passat novembre va aprovar per unanimitat la moció de la **Crida per Sabadell** instant a la Generalitat a emprendre amb caràcter prioritari i urgent les actuacions necessàries per fer realitat el perllongament dels FGC fins Castellar del Vallès.

Una infraestructura necessària per millorar la mobilitat entre els dos municipis de manera sostenible i eficient i fer efectiu el dret a moure's en transport públic.

Els artistes plàstics s'organitzen

La setantena d'artistes plàstics i visuals que el passat mes de d'abril van fer públic el *Manifest pel Museu d'Art de Sabadell*, reclamant un canvi en la política cultural en relació les arts plàstiques, una dotació pressupostària suficient, més espai, un programa d'actuació atractiu i dinàmic, entre altres reivindicacions, s'han constituït en associació per tenir més força i més visibilitat.

Una decisió positiva per al col·lectiu i per a la ciutat.

Dret al descans nocturn

Veïns i veïnes del Centre s'han organitzat arran del problema de convivència entre l'oci nocturn i el dret al descans, ocasionat per persones que generen sorolls, baralles, danys al mobiliari urbà i tot tipus de brutícia a la via pública.

Van portar una moció al Ple municipal de desembre, que es va aprovar per unanimitat, reclamant un pla de mesures per fer compatible l'oci nocturn i la restauració amb el dret al descans.

activitats de l'entesa

Sopar de l'ENTESA

Amb un parell de mesos de retard, respecte als anys anteriors, el passat dia 27 de gener, l'Entesa va celebrar el tradicional sopar de tardor a l'hivern. Malgrat les fredes temperatures externes, gairebé un centenar de persones vam compartir un ambient molt càlid i agradable. Hi havia ganes de retrobar-se després de dos anys en què no s'havia pogut celebrar a causa de la pandèmia.

L'acte es va tancar amb els parlaments de l'Isidre Soler, el Lluís Perarnau i la cap de llista de la Crida, Nani Valero, que ens van situar respectivament l'estat actual de la política municipal a la ciutat i les expectatives de futur de cara a les properes eleccions. I per acabar, una bona actuació musical de Maüpas.

Què ha passat amb les passeres?

Després de les riuades de 1962 es van construir tres passeres de vianants al riu Ripoll per a facilitar l'accés a les fàbriques. Des de fa uns anys només estaven en funcionament la del Molí d'en Fontanet i la de Cal Grau i ambdues gaudeixen de protecció pel Pla de Protecció del Patrimoni pel seu interès arquitectònic, enginyeril, ambiental i paisatgístic.

Ara, l'Agència Catalana de l'Aigua les ha desballestat per fer-les noves, contravenint l'acord del Ple de juny de 2020 que plantejava la **seva rehabilitació**. El govern municipal no ha donat a conèixer ni el projecte, ni ha explicat els motius de la substitució enlloc de la rehabilitació. Tampoc ha donat a conèixer el preceptiu informe previ de la Taula

de Patrimoni al tractar-se d'uns bens protegits. Des de l'Entesa per Sabadell hem demanat aquesta informació.

A sobre s'han retirat les passeres sense preveure uns passos provisionals durant els 6 mesos que durarà l'obra per facilitar el creuament del riu. Alguns veïns, amb bona voluntat, han hagut de suplir-los amb unes passeres precàries.

Passera del Molí d'en Fontanet

Passera retirada

Pas provisional, obra dels veïns

Local: carrer de l'Advocat Cirera, 8
1a planta, local 13
08201 Sabadell

www.entesa.org
entesaxsabadell@gmail.com

 facebook.com/entesapersabadell

 [@entesaxsabadell](https://twitter.com/entesaxsabadell)

 youtube.com/entesapersabadell

